



Nieuwsbrief 5 – Maart 2024



## Gezegend Paasfeest

De vorige nieuwsbrief ontving u net voor kerst en nu zien we uit naar het Paasfeest. Het verschil tussen beide feesten is dat kerst wel gevierd wordt, maar dat het Paasfeest en andere heilsfeesten nauwelijks gevierd worden in Albanië. De overeenkomst is wel dat beide heilsfeesten mooie aanknopingspunten geven in de gesprekken met patiënten en tijdens de ogenschijnlijke 'toevallige' ontmoetingen op straat. Ik hoop dat voor u de overeenkomst tussen beide heilsfeesten is dat u met Maria kan zeggen: *'mijn ziel maakt de Heere groot en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker'*. Een gezegend Paasfeest toegewenst!

Onlangs las ik dit: *God gaf ons het gebed als een walkietalkie in oorlogstijd, zodat we een beroep op het hoofdkwartier kunnen doen voor alles wat we nodig hebben, terwijl het koninkrijk van Christus zich steeds verder baan breekt in de wereld (John Piper)*. In de afgelopen maanden werd ik steeds weer bepaald bij de noodzaak en de kracht van gebed. Omdat de grond waarop we ploegen hard is, maar ook omdat de grond niet te hard is voor onze God. In deze nieuwsbrief neem ik u graag mee naar verschillende momenten waarop de handen gevouwen werden.

## Bidden in alle omstandigheden

Of ik langs wilde komen met een arts van de kliniek en samen met haar zieke mensen in de wijk rond de kerk wilde bezoeken. De vraag kwam van een voorganger van een gemeente waar we als Fokusi bij betrokken zijn. Met veel bevoegenheid brengt zij het Evangelie met woorden en met veel daden. Op zondag leidt ze de kerkdienst, de andere dagen gaat ze langs zieken om hen te verzorgen en te bemoedigen, heeft aandacht voor kinderen en probeert gezinnen in armoede bij te staan waar mogelijk. In al haar werk heeft gebed een grote plek. Ze getuigt van de veranderingen die al hebben plaatsgevonden in deze Roma-wijk vol problemen, sinds er gebeden wordt.

Elke week trekt zij met een groepje vrouwen langs huizen om daar te bidden. Op een grauwe vrijdagmiddag in januari sloten de arts en ik hierbij aan. We bezochten verschillende gezinnen. Overal luisterden we, gaven we advies, moedigden soms aan tot het maken van andere keuzes (bijv. om wel naar het ziekenhuis te gaan) en baden met de mensen die we bezochten.

Deze middag waren er heel wat situaties die indruk maakten. De vrouw die zichtbaar lijdt aan de gevolgen van kanker en weigert naar het ziekenhuis te gaan, omdat zij als Roma 'daar toch niet gezien wordt'. Mijn hart huilt... Of de vrouw die al 18 jaar ziek is en aan huis gebonden is. Behalve luisteren en met haar bidden konden we niet zoveel doen voor haar. Haar lijden raakte me. Na ons gebed voor haar vertelde ze dat ze al 18 jaar bidt. Ze bidt voor de buurt waarin ze woont, de vrouwen, de zieken, eigenlijk voor iedereen die ze kent en die zorgen, verdriet en problemen heeft. En dat zijn er veel in die wijk. 18 jaar ziek en aan huis gebonden, maar toch al 18 jaar lang van onschatbare waarde voor haar buurt!



Met een arts en voorganger op bezoek bij families



Het team van de kliniek op lymfoedeem-dag



## Bidden en werken

Hoe meer ik leer van de Albanese cultuur, hoe meer ik ontdek hoe ik het beste kan aansluiten bij de ander. De impact hiervan zit dikwijls verstopt in het kleine, leerde ik de afgelopen maanden. In de Albanese context is het niet vreemd om groot te verlangen/dromen, maar de uitvoering ervan gaat moeilijk(er). Het denken en werken in kleine stapjes is niet iets wat aangeleerd wordt en daardoor strandden nogal eens mooie ideeën.

Onlangs kreeg ik in de kliniek de vraag: 'Wilma, we willen graag dat gebed weer een vaste plek krijgt op onze werkdagen. Wil je ons daarbij helpen?'. Jaren geleden was het gebruikelijk om elke ochtend met elkaar te bidden, maar door allerlei omstandigheden was de klad erin gekomen. Mijn eerste reactie was: 'oké, morgenochtend om 07.55 uur begin je met bidden'. Zó makkelijk was het nou ook weer niet, maar grootste plannen hoefden er ook niet gemaakt te worden. Door het stellen van een paar eenvoudige vragen ontstonden er mooie gesprekken over het belang en de kracht van gebed. Gesprekken als team, maar ook tussen collega's en mij persoonlijk. Waar een Albanees snel groot denkt, spraken we juist over bidden voor het kleine, omdat het in Gods Koninkrijk groots kan zijn: onze woorden, ons kijken en luisteren, onze aanrakingen. Na deze gesprekken heb ik de eerste weken dag voor dag iemand aangewezen om het gebedsmoment te leiden, net zolang tot het weer als een goede gewoonte ingesleten was. De handen die de hele dag zorgen voor anderen vouwen zich nu elke morgen samen, voordat de werkdag begint.

Toen het gebed een vaste plek kreeg in de kliniek, kwam de kliniek ook in onrustig vaarwater terecht. Ik kan er nu nog niet heel veel over vertellen, maar u kunt denken aan personele uitdagingen en uitdagingen op gebied van huur, gebouw, enz. De kliniek is klein, kwetsbaar en tegelijk weten we ons veilig in de handen van God.



Eerder heb ik al met u gedeeld dat het proces om hier als verpleegkundige erkent te worden niet erg soepel verloopt. In december leek het bijna goed te komen en deelde ik dat we konden gaan danken. Helaas iets te voorbarig. Inmiddels zit het hele proces muurvast. Het 'probleem' is dat we in Nederland level 4 (MBO) en 5 (HBO) verpleegkunde kennen. Albanië kent alleen level 5, mijn diploma's zijn 4. Albanië kent geen toezegging op basis van ervaring en expertise. Het vraagt veel geduld, maar ook tact om goed om te gaan met de hiërarchie en de Albanese stijl van communiceren. Inmiddels lijkt alleen een wonder nog zicht op erkenning te geven. Omdat wij geloven in de God van wonderen wil ik u vragen mee te bidden om deze (noodzakelijke) erkenning, net zolang tot we kunnen danken! Mag ik op u rekenen?

Onlangs deelde ik mijn frustratie met een Albanese zuster. Ze besloot gelijk dat we zouden gaan bidden. In het koffietentje waar we zaten vouwden we de handen. In het gebed vroeg ze ook of de contacten tussen mij en de contactpersoon van het ministerie mogen zijn tot haar behoud.... wat een les! Waar ik al zoveel heb gemopperd, had ik nog nooit gebeden voor de ziel van deze contactpersoon....



*Een straatverkoper met al z'n koopwaar op zijn fiets.*

## Bid- en dankpunten

Dankt u mee voor:

- Kracht, energie en gezondheid
- De voedselpakkettenactie en zadenactie die we konden doen
- De verschillende lessen die in de afgelopen maanden zijn gegeven in de kerken, door mijn Fokusi-collega's.
- Het behalen van de tweede taaltoets
- De momenten waarop iets gedeeld kon worden van Evangelie
- De bezoeken die afgelegd werden

Bidt u mee voor:

- De herkenning van mijn verpleegkunde-diploma
- ABC Health Center (de kliniek). God weet wat we nodig hebben
- De patiënt (God weet haar naam) met wie we intensieve gesprekken voeren over het Evangelie. Haar honger en schroom zijn groot.
- De kleine kerken waarmee we optrekken
- Het Fokusi-team
- De medische spreekuren die we de komende tijd hopen te houden in verschillende dorpen
- Tact, wijsheid en de juiste inzichten om goed te kunnen handelen in veel heel verschillende situaties

*Het gebed plaatst ons in de frontlinie en geeft God de eer dat Hij in alles*

*voorziet.*

*John Piper*

## Vanuit de TFC

Deze maand mocht een afvaardiging van de Thuisfrontcommissie in de Hervormde gemeente van Genemuiden een presentatie geven voor catechesegroepen. Zij hebben in het afgelopen jaar geld ingezameld voor het werk van de GZB in Albanië. Tijdens deze avond mochten we als TFC iets laten zien en vertellen over het werk van Wilma, iets om dankbaar voor te zijn! Binnenkort hopen we ook in een andere deelgenotengemeente tijdens een bijzondere dienst stil te staan bij het werk van hart(en)zorg in Albanië. Zo mogen wij als TFC zending hier in Nederland weer terugleggen in de gemeenten.

Ook kijken we uit naar de zendingsdag op D.V. zaterdag 25 mei in de thuisgemeente, waarbij Wilma ook aanwezig zal zijn. Alvast van harte uitgenodigd!

## En verder...

In de afgelopen maanden gebeurde er nog veel meer. Ik licht er nog wat uit: in december konden we in samenwerking met de Albanese voedselbank en lokale kerken in Albanië en Kosovo, ruim 300 voedselpakketten terecht laten komen op plekken waar het hard nodig was. Wat een zegen! In februari konden we honderden zaadpakketten uitdelen in de kerken, waarmee gemeenteleden genoeg groente kunnen kweken om een jaar van te eten. We bidden om zegen over het groeiproces, zodat er komend jaar geen honger zal zijn.

6 maart was de Internationale Lymfoedeemdag. In de kliniek behandelen we veel lymfoedeempatiënten. Jaarlijks nodigen we deze patiënten op deze dag uit voor een gezellig samenzijn. We stimuleren hen om hun verhaal te delen, naar elkaar te luisteren en moedigen hen aan om te leren omgaan met hun ziekte. Dit jaar wilde een collega graag een boodschap delen aan de hand van een vlinder: een vlinder is vrij en geeft vaak een glimlach op iemands gezicht. Ze wilde graag delen dat je ondanks het vervelende lymfoedeem toch vrij kan leven, maar vooral vrij kan zijn: in Christus! Het werd een bijzonder uurtje bij elkaar waarbij het gezellig was, de Bijbel openging maar ook gebeden werd.

Tussendoor bracht ik een kort bezoek aan Nederland, vanwege het huwelijksjubileum van mijn ouders. Verwonderd dankten we God. Ook ontving ik vrienden uit Nederland. Het was fijn om anderen een kijkje te geven in mijn leven hier. Langzamerhand verschuiven mijn werkzaamheden. De taalstudie vermindert iets, ik ga meer uren in de kliniek aanwezig zijn en meer aan de slag voor en met de Fokusi-kerken. De komende maanden hopen we weer 6 verschillende medische spreekuren te houden op verschillende plekken. We kijken er naar uit! De komende tijd hoop ik met verschillende voorgangers na te gaan denken hoe we de spreekuren beter kunnen organiseren, zodat we de patiënten ook beter kunnen opvolgen. Ik heb veel ideeën en zie er naar uit om daarmee aan de slag te gaan.

Samen met mijn TFC stond ik in februari ook stil bij 'één jaar Albanië'. De HEERE heeft in alles voorzien wat ik nodig had, alle reden tot dankbaarheid. En alle reden om in afhankelijkheid en met een vrolijk hart mijn plek hier in Albanië in te blijven nemen en te doen wat mijn hand vindt om te doen. Want Hij zal blijven voorzien! Die zekerheid geeft kracht voor elke dag en hoop in elke situatie. Daarvoor zij Hem alle eer!

## Contact

E Wilma: wdvries@gzb.nl  
E TFC: tfc.hartenzorg@gmail.com  
T 00355 69 604 2118  
Instagram: @hartenzorgvooralbanie  
Facebook: Hartenzorg voor Albanië

## Postadres

AEP KP 119  
Attn. Wilma de Vries (box92)  
ZIP 1057 Tirana  
Albania

## Colofon

Wilma de Vries is in februari 2023 door de GZB en CGK Urk Maranatha uitgezonden naar Albanië. De uitzending wordt gesteund door de Hervormde gemeenten van Linschoten, Uddel, Genemuiden en de Bron op Urk. Wilma werkt voor Fokusi en voor ABC Health Center. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw gebed, meeleven en financiële steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie  
GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen  
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

